

בש"פ 8910/15 - פלוני נגד מדינת ישראל, שירות הביטחון הכללי, משטרת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8910/15

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

העורר: פלוני

נ ג ד

המשיבים: 1. מדינת ישראל
2. שירות הביטחון הכללי
3. משטרת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
(כב' הנשיא א' טל) ב-ענ"מ 46939-12-15 מתאריך
23.12.2015

בשם העורר: עו"ד אביחי חג'בי

בשם המשיב: עו"ד יובל רויטמן

החלטה

1. בפני ערר שהוגש לפי סעיף 35(ה) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) כנגד החלטתו של נשיא בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט א' טל), שניתנה בתאריך 23.12.2015. בגדרי החלטתו, דחה כב' הנשיא את הערר שהוגש על החלטתו של הממונה על החקירה בעניינו של

עמוד 1

העורר (להלן: הממונה), שלא לאפשר את פגישתו של העורר עם עורך דינו, וזאת מתאריך 21.12.2015 שעה 16:00, ועד לתאריך 26.12.2015, שעה 16:00.

הערר הוגש אתמול (24.12.2015), ומיד לאחר שהגיע לידי הועדתי דיון בו להיום, בשעה 9:00, כאשר קבעתי כי החלטה לגבי זימון העורר לדיון (כפי שהתבקש בערר) תינתן בשלב מאוחר יותר, או בעת הדיון.

2. בתאריך 25.12.2015 התקיים בפני דיון בערר, ובמהלכו אף הוצג לי ע"י נציגי המשיבה חומר סודי במעמד צד אחד, לגבי קיבלתי גם הבהרות שונות - בתשובה לשאלותיי.

בעקבות הדיון הודעתי לבאי-כוח הצדדים כי אני דוחה את הערר, וכי החלטה מפורטת תצא בהמשך היום, היא ההחלטה שבכאן. אפתח בהצגת הנתונים הרלוונטיים, אמשיך בתיאור ההליכים ואסיים בהנמקה לדחיית הערר.

3. העורר נעצר בתאריך 21.12.2015 בחשד להשתייכות להתאגדות אסורה, הצתה, וקשירת קשר לפשע. עוד באותו היום התקבלה ע"י הממונה החלטה, שהורתה על דחיית מפגש בין העורר לבין עורך דינו, וזאת למשך שישה ימים, בגין היותו של העורר חשוד בעבירות בטחון, כמשמען בסעיף 35 לחוק המעצרים.

4. בתאריך 23.12.2015 נדחה כאמור הערר שהגיש העורר כנגד החלטתו של הממונה, ועל כך הוגש הערר שבפני. זה המקום לציין כי מעצרו הנוכחי של העורר בא ואושר, אף כי הוא עצור כבר על רקע של פרשה נוספת עד תום ההליכים, ועררו כנגד המעצר האמור נדחה ע"י בית משפט זה.

5. לטענת בא-כוחו של העורר בערר - יתכן והעורר נחקר תוך שימוש בכוח פיסי מתון, כדבריו, וזאת מהיקש שהוא עושה לגבי מה שקרה, לטענתו, עם נחקרים אחרים בחקירה הנוכחית, ולפיכך ישנה חשיבות לכך שהעורר יובא בעצמו בפני בית משפט זה. עוד טען ב"כ העורר כי ההחלטה על מניעת המפגש בין העורר לבין עורך דינו נבעה, לדעתו, מחשש לשיבוש הליכי חקירה, ומכיוון שהעורר ממילא שהה במעצר בשלושת השבועות שקדמו לתחילת החקירה הנוכחית - דומה שהחשש לשיבוש החקירה איננו משמעותי. בנסיבות אלו היה מקום, לשיטתו, לבחור באמצעים שפגיעתם בזכויותיו של העורר תהיה פחותה, ולחילופי חילופין בא-כוחו של העורר ביקש למצער כי יתאפשר לו להעביר לעורר מכתב בו יפרט לו את זכויותיו, כפי שנעשה ואושר ב-ע"פ 306/99 שירות הביטחון הכללי נ' חן (15.01.1999) (להלן: עניין חן).

6. במהלך הדיון שהתקיים בפני, הנציגים של גורמי הביטחון מסרו כי בניגוד לנטען - לא היתה ואין פגיעה פיזית בעורר. גורמי הביטחון מסרו בנוסף כי מניעת המפגש בין העורר לעורך דינו דרושה מכיוון שבעניינו מתקיימים, לשיטתם, כל שלושת החריגים המנויים סעיף 35(א) לחוק המעצרים, המורים כדלקמן:

"ביקש עצור, החשוד בעבירת בטחון, להיפגש עם עורך דין, או ביקש עורך-דין שמינהו אדם הקרוב לעצור, להיפגש עם עצור כאמור - יאפשר הממונה את הפגישה בהקדם האפשרי, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

(1) הפגישה עלולה לשבש מעצרים של חשודים אחרים;

(2) הפגישה עלולה להפריע לגילוי ראיה או תפישתה, או לשבש את החקירה בכל דרך אחרת;

(3) מניעת הפגישה דרושה כדי לסכל עבירה או כדי לשמור על חיי אדם."

7. בדיון שהתקיים בפני הסתבר כי נשיא בית המשפט המחוזי מרכז-לוד הנכבד (כב' השופט א' טל) ראה את העורר בתאריך 23.12.2015, וזאת במסגרת הדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי הנכבד כנגד הארכת מעצרו של העורר. עוד נמסר לי כי העורר עתיד להתייצב בפני בית משפט של מעצרים ביום ב' הקרוב לצורך הדיון בהארכת תקופת מעצרו הנוכחית, בגין המעשים המיוחסים לו עתה, המסתיימת בתאריך 28.12.2015. לפיכך לא ראיתי צורך לזמן את העורר לדיון שהתקיים בפני (או מיד בסמוך לאחריו) - דבר שהייתי מורה לעשות, אם לא היתה ניתנת הצהרת גורמי הביטחון שהובאה בפסקה 6 רישא שלעיל, ולא היה מתקיים האמור בפסקה 7 זו.

8. זה המקום להוסיף ולציין כי הנטען לגבי התקיימות החריגים המפורטים בפסקה 6 שלעיל - פורט והובהר לי במעמד צד אחד בלבד, כאשר בשלב זה אף הוגש לעיוני חומר סודי, וניתנו תשובות לשאלות שהצגתי לגורמי הביטחון.

9. לאחר שמיעת טענות באי-כוח הצדדים בדיון, עיון בחומר סודי, וקבלת הבהרות מגורמי הביטחון במעמד צד אחד בלבד - הגעתי לכלל מסקנה שאכן היה מקום לאשר את מניעת המפגש, מן הטעמים שצוינו בהחלטתו של כב' נשיא בית המשפט המחוזי מרכז, וזאת, בין השאר, בשים לב לחששות, שאינני יכול לפרטם, לשיבוש הליכי חקירה ולשיבוש מעצרים של חשודים אחרים וכן כדי לסכל עבירות וכדי לשמור על חיי אדם. על כן דחיתי את הערר.

לא מצאתי גם מקום להיעתר לבקשתו של בא-כוחו של העורר להעביר לעורר מכתב המפרט את זכויותיו, וזאת, בין היתר, מכיוון שנמסר לי כי לעורר הוסברו זכויותיו בהקשר לחקירה ולאחר שלמדתי לדעת מהתיעוד לגבי התנהלותו של העורר בחקירתו, כי הוא מכיר ומודע היטב לזכויותיו בהקשרים אלו. לפיכך לא ראיתי כי יש להחיל פה את "נוהל המכתב" שננקט בעניין חן, מה גם שבעקבות עניין חן הופקו לקחים ויש הקפדה מצד גורמי הביטחון להבהיר לנחקר את זכויותיו.

10. במהלך הדיון שאלתי את באי-כוח הצדדים האם יש מקום להסיר את שמו של העורר מההחלטה, שקבעתי כי תפורסם. ב"כ העורר בהודעה כתובה ששלח לי, על פי בקשתי, לאחר הדיון - עתר להותיר את שמו של העורר חסוי וזאת מטעמים שונים ובין השאר מאחר שלטענתו שמו של העורר הוחסה בצו איסור פרסום כולל שהוצא על הפרשה ע"י בית משפט השלום בפתח תקווה. ב"כ המשיבים, שמסרו אף הם הודעה כתובה בנושא, על פי בקשתי, לאחר הדיון הותירו את השאלה האמורה - לשיקול דעתי.

לאחר עיון בהודעות הנ"ל החלטתי כי לנוכח התנגדותו של בא-כוחו של העורר - לא יפורסם בשלב זה שמו של העורר בהחלטה זו. עוד מוצא אני לנכון להבהיר כי צו איסור הפרסום הכולל שהוטל על הפרשה, מושא הערר, יחול אף

על פרוטוקול הדיון נשוא החלטתי וכן על כל חומר שהוצג לי, מלבד החלטה זו, המשוחררת לפרסום, ללא ציון שמו של העורר.

ניתנה היום, י"ג בטבת התשע"ו (25.12.2015).

ש ו פ ט
